

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 413

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 iunie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 533 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și ale art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	2-3		51. — Ordonanță de urgență privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, precum și alte măsuri financiare	10-12
Decizia nr. 608 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar	3-5		540. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 12/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale	12-14
Decizia nr. 631 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1200, art. 1201, art. 1746, art. 1769 și art. 1790 din Codul civil, precum și a celor ale art. 129 alin. 5, art. 137, art. 167, art. 168, art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă	6-7		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 636 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b) și alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și art. 13 ² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.....	8-9		1.726. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor nr. 155/2008 privind aprobarea Schemei de ajutor <i>de minimis</i> pentru sprijinirea microîntreprinderilor pentru domeniul major de intervenție „Sprijinirea dezvoltării microîntreprinderilor” în cadrul axei prioritare „Sprijinirea dezvoltării mediului de afaceri regional și local” din cadrul Programului operațional regional 2007—2013	15
			ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
			26. — Hotărâre privind radierea din Registrul general și, implicit, interzicerea desfășurării activității de creditare a instituției financiare nebancale Societatea Comercială NATIONAL LEASING IFN — S.A.	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 533**

din 27 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și ale art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și ale art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autosor Com” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.361/243/2009 al Judecătoria Hunedoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.361/243/2009, **Judecătoria Hunedoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) și ale art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Autosor Com” — S.R.L. într-un dosar având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 contravin prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție. Dispoziția potrivit căreia judecătorul cererii privind emiterea ordonanței de plată trebuie să stăruie pentru efectuarea plății ori pentru ca părțile să ajungă la o înțelegere asupra modalității de plată transformă judecătorul într-o autoritate care încearcă să impună unei părți să plătească înainte de a se efectua orice verificare, ceea ce contravine art. 124 alin. (2) din Constituție. Cu privire la art. 14 alin. (2) din ordonanța criticată, autorul arată că acest text încalcă prevederile art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Judecătoria Hunedoara apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (1) și ale art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 7 alin. (1): „*Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.*”;

— Art. 14 alin. (2): „*Împotriva executării silite a ordonanței de plată debitorul poate face contestație la executare, potrivit dreptului comun. În cadrul contestației nu se pot invoca decât aspecte legate de procedura de executare.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare și art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 14 paragraful 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 7 alin. (1) și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, prin raportare la critici asemănătoare, prin mai multe decizii, constatând că sunt constituționale.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.480 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 20 ianuarie 2010, Curtea a constatat că „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța criticată. Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate nu înseamnă că acesta se antepronunță, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanță prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 dau posibilitatea contestării de către debitor a ordonanței de plată și reglementează procedura pentru exercitarea căii de atac. Așa fiind, Curtea constată că prevederile art. 2, 7, 10 și 13 din ordonanță nu numai că nu încalcă dreptul la apărare și dreptul părților la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, dau expresie acestor drepturi.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în privința dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și ale art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autosor Com” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.361/243/2009 al Judecătoriei Hunedoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 608

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Muscel, cu sediul în Câmpulung-Muscel, județul Argeș, prin reprezentant legal Dan Paul Catrinu, precum și de către Sindicatul Învățământ Preuniversitar — Curtea de Argeș, prin reprezentant legal Luminița Negrilă, în numele și pentru membrii de sindicat, în dosarele nr. 256/109/2009, nr. 727/109/2009, nr. 736/109/2009, nr. 677/109/2009, nr. 264/109/2009, nr. 733/109/2009, nr. 720/109/2009 și nr. 255/109/2009 ale Tribunalului Argeș — Secția civilă, complet specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 6.896D/2009—nr. 6.897D/2009 și nr. 6.901D/2009—nr. 6.906D/2009, având în vedere identitatea de obiect a acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 6.897D/2009 și nr. 6.901D/2009—nr. 6.906D/2009 la Dosarul nr. 6.896D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 27 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 256/109/2009, nr. 727/109/2009, nr. 736/109/2009, nr. 677/109/2009, nr. 264/109/2009, nr. 733/109/2009 și nr. 720/109/2009, precum și prin Încheierea din 10 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 255/109/2009, Tribunalul Argeș — Secția civilă, complet specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor **art. 1 pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009**

privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământ Muscel, cu sediul în Câmpulung-Muscel, județul Argeș, prin reprezentant legal Dan Paul Catrinu, precum și de către Sindicatul Învățământ Preuniversitar — Curtea de Argeș, prin reprezentant legal Luminița Negrilă, în numele și pentru membrii de sindicat, cu ocazia soluționării unor litigii de muncă având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că, prin adoptarea acestor ordonanțe de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, arată că Guvernul a adoptat aceste acte normative cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acestora, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, anume dreptul la muncă și la protecția socială a muncii și dreptul la un nivel de trai decent. De asemenea, consideră că au fost încălcate și prevederile constituționale ale art. 20 alin. (1), art. 41 alin. (2), art. 102 alin. (1) și art. 111 alin. (1). În final, arată că este înfrânt și art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

Tribunalul Argeș — Secția civilă, complet specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, apreciază că argumentele invocate în sprijinul neconstituționalității prevederilor legale criticate țin, mai degrabă, de caracterul aplicării lor concrete, decât de cel al contradicției lor cu Legea fundamentală.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10

și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, precum și prevederile art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației puterilor în stat și obligația respectării Constituției și a legilor, art. 20 alin. (1) referitor la respectarea tratatelor internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) referitor la protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) care prevede rolul Parlamentului, art. 102 alin. (1) referitor la rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind delegarea legislativă și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității prevederilor art. 1 pct. 2 și pct. 3 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008, Curtea s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplu fiind Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, sau Decizia nr. 984

din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 4 august 2009, prilej cu care Curtea a constatat neconstituționalitatea acestor prevederi legale.

De asemenea, și prevederile art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009.

Totodată, Curtea observă că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 48 pct. 16 al cap. VI — Dispoziții finale din Legea nr. 330 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, ca acte normative modificatoare ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, sunt și ele, de asemenea, abrogate.

Față de această situație, având în vedere că abrogarea prevederilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „*unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dint-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Muscel, cu sediul în Câmpulung-Muscel, județul Argeș, prin reprezentant legal Dan Paul Catrinu, precum și de către Sindicatul Învățământ Preuniversitar — Curtea de Argeș, prin reprezentant legal Luminița Negrilă, în numele și pentru membrii de sindicat, în dosarele nr. 256/109/2009, nr. 727/109/2009, nr. 736/109/2009, nr. 677/109/2009, nr. 264/109/2009, nr. 733/109/2009, nr. 720/109/2009 și nr. 255/109/2009 ale Tribunalul Argeș — Secția civilă, complet specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 631

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1200, art. 1201, art. 1746, art. 1769 și art. 1790 din Codul civil, precum și a celor ale art. 129 alin. 5, art. 137, art. 167, art. 168, art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1200, art. 1201, art. 1746, art. 1769 și art. 1790 din Codul civil, precum și a celor ale art. 129 alin. 5, art. 137, art. 167, art. 168, art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 1.773/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ-fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1200, art. 1201, art. 1746, art. 1769 și art. 1790 din Codul civil, ca fiind inadmisibilă, întrucât aceasta nu a fost motivată, și a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 129 alin. 5, art. 137, art. 167, art. 168, art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă, ca fiind neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.773/121/2008, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ-fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1200, art. 1201, art. 1746, art. 1769 și art. 1790 din Codul civil, precum și a celor ale art. 129 alin. 5, art. 137, art. 167, art. 168, art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați într-o cauză civilă ce are ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă accesul la un proces echitabil al părților cu privire la administrarea probelor aflate la dosarul cauzei. De asemenea, consideră că acestea contravin și dispozițiilor art. 44 din Constituție, întrucât dau posibilitatea unui pretins creditor să urmărească și să vândă un bun, fără să se respecte dreptul acestuia de a-și asigura dovezile necesare în vederea apărării dreptului său de proprietate dobândit legal și cu bună-credință. Arată că

dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 16, art. 21 și art. 53 din Constituție, deoarece există tendința instanțelor de judecată de a analiza acțiunile numai în raport de art. 137 din Codul de procedură civilă, fără a uni excepțiile cu fondul, pentru soluționarea acestora fiind necesară administrarea de dovezi ce trebuie a fi analizate cu stăruință de către instanțele de judecată.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ-fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând în acest sens că dispozițiile de lege criticate nu încalcă niciuna dintre prevederile constituționale menționate. De asemenea, constată că excepția de neconstituționalitate nu are legătură cu soluționarea cauzei.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1200, art. 1201, art. 1746, art. 1769 și art. 1790 din Codul civil, precum și cele ale art. 129 alin. 5, art. 137, art. 167, art. 168, art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă, având următorul conținut:

1. Art. 1200, art. 1201, art. 1746, art. 1769 și art. 1790 din Codul civil:

— art. 1200: „Sunt prezumții legale acelea care sunt determinate special prin lege, precum:

1. actele ce legea le declară nule pentru că le privește făcute în fraudă dispozițiilor sale;

2. în cazurile când legea declară că dobândirea dreptului de proprietate sau liberațiunea unui debitor rezultă din oarecare împrejurări determinate;

3. (abrogat);

4. puterea ce legea acordă autorității lucrului judecat.”;

— art. 1201: „Este lucru judecat atunci când a doua cerere în judecată are același obiect, este întemeiată pe aceeași cauză și este între aceleași părți, făcută de ele și în contra lor în aceeași calitate.”;

— art. 1746: „Ipoteca este un drept real asupra imobilelor afectate la plata unei obligații.

Ipoteca este din natura ei nedivizibilă și subzistă în întregimea ei asupra tuturor imobilelor afectate, asupra fiecărei și asupra fiecărei porțiuni din aceste imobile.

Dreptul de ipotecă se conservă asupra imobilelor în orice mână va trece.”;

— art. 1769: „Cine are capacitatea de a înstrăina un imobil poate a-l și ipoteca.”;

— art. 1790: „Creditorii care au privilegiu sau ipotecă înscrisă asupra unui imobil îl urmăresc în orice mână ar trece.”

2. Art. 129 alin. 5, art. 137, art. 167, art. 168, art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă:

— art. 129 alin. 5: „Judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Ei vor putea ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc.”;

— art. 137: „Instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.

Excepțiile nu vor putea fi unite cu fondul decât dacă pentru judecarea lor este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu dezlegarea în fond a pricinii.”;

— art. 167: „Dovezile se pot încuviința numai dacă instanța socotește că ele pot să aducă dezlegarea pricinii, afară de cazul când ar fi primejdie ca ele să se piardă prin întârziere.

Ele vor fi administrate înainte de începerea dezbaterilor asupra fondului.

Dovada și dovada contrarie vor fi administrate pe cât cu puțință în același timp.

Când dovada cu martori a fost încuviințată în condițiile art. 138, dovada contrară va fi cerută sub pedeapsa decăderii în aceeași ședință, dacă amândouă părțile sunt de față.

Partea lipsă la încuviințarea dovezii este obligată să ceară dovada contrarie la ședința următoare, iar în caz de împiedicare, la prima zi când se înfățișează.”;

— art. 168: „Încheierea prin care se încuviințează dovezile va arăta faptele ce vor trebui dovedite, precum și mijloacele de dovadă încuviințate pentru dovedirea lor.

Administrarea dovezilor se va face în ordinea statornicității de instanță.

Când o parte renunță la dovezile ce a propus, cealaltă parte poate să și le însușească.”;

— art. 172: „Când partea învederează că partea potrivnică deține un înscris privitor la pricină, instanța poate ordona înfățișarea lui.

Cererea de înfățișare nu poate fi respinsă dacă înscrisul este comun părților sau dacă însăși partea potrivnică s-a referit în judecată la înscris ori dacă, după lege, ea este obligată să înfățișeze înscrisul.”;

— art. 173: „Instanța va respinge cererea de înfățișare a înscrisului, în întregime sau în parte, în cazurile:

1. când cuprinsul înscrisului privește chestiuni cu totul personale;

2. când înfățișarea înscrisului ar încălca îndatorirea de a păstra secretul;

3. când înfățișarea ar atrage urmărirea penală împotriva părții sau a unei alte persoane, ori ar expune-o disprețului public.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 ce privesc egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate publică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Curtea constată că, deși obiect al sesizării îl constituie o serie de norme din Codul civil și Codul de procedură civilă, autorul excepției nu motivează în niciun fel excepția de neconstituționalitate, ci se limitează la a critica aplicarea legii de către instanțele de judecată. Simpla enumerare a textelor de lege, fără indicarea prevederilor constituționale pretins a fi încălcate, nu poate constitui temei legal pentru efectuarea controlului de constituționalitate. Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unor motive de neconstituționalitate, deoarece în această manieră ar exercita un control din oficiu, ceea ce excedează competenței sale. Prin urmare, întrucât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1200, art. 1201, art. 1746, art. 1769 și art. 1790 din Codul civil, precum și a celor ale art. 129 alin. 5, art. 137, art. 167, art. 168, art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă nu respectă prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate, aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1200, art. 1201, art. 1746, art. 1769 și art. 1790 din Codul civil, precum și a celor ale art. 129 alin. 5, art. 137, art. 167, art. 168, art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 1.773/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ-fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 636

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b) și alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b) și alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Gabriel Narcis Chira în Dosarul nr. 5.490/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef, referând asupra cauzei, arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise în completarea motivării criticii de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 2.497 din 29 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.490/1/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b) și alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.**

Excepția a fost ridicată de inculpatul Gabriel Narcis Chira cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Încheierii din 19 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 544/39/2008 de Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2). În acest sens, arată că, „pornind de la obiectul de activitate și atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție stabilite prin lege, analiza prevederilor Legii nr. 78/2000 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 conduce la concluzia că urmărirea penală într-o cauză dată este de competența Direcției Naționale Anticorupție în condițiile în care infracțiunea pentru care s-a început urmărirea penală și ulterior s-a dispus trimiterea în judecată este o infracțiune de corupție propriu-zisă.

Configurarea unei alte situații juridice este fără suport legal și poate fi împiedicată doar de Curtea Constituțională”. În continuare, arată că din actele dosarului se poate constata că „împotriva inculpaților nu s-a efectuat urmărirea penală și nu au fost trimiși în judecată pentru o infracțiune de corupție” și, prin urmare, „urmărirea penală efectuată de procurorii DNA Suceava și trimiterea în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 132 din Legea nr. 78/2000, raportat la art. 248 din Codul penal [...], s-a făcut cu înfrângerea prevederilor constituționale menționate”.

Instanța de judecată apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. b) și alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 13 alin. (1) lit. b) și alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002: „*Art. 13. — (1) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții: [...]*”

b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de gravitatea perturbării aduse unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către: deputați; senatori; membri ai Guvernului, secretari de stat ori subsecretari de stat și asimilații acestora; consilieri ai miniștrilor; judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și ai Curții Constituționale; ceilalți judecători și procurori; membrii Consiliului Superior al Magistraturii; președintele Consiliului Legislativ și locțiitorul acestuia; Avocatul Poporului și adjuncții săi; consilierii prezidențiali și consilierii de stat din cadrul Administrației Prezidențiale; consilierii de stat ai primului-ministru; membrii și controlorii financiari ai Curții de Conturi și ai camerelor județene de conturi; guvernatorul, prim-viceguvernatorul și viceguvernatorul Băncii Naționale a României; președintele și vicepreședintele Consiliului Concurenței; ofițeri, amirali, generali și mareșali; ofițeri de poliție; președinții și vicepreședinții consiliilor județene; primarul general și viceprimarii municipiului București; primarii și viceprimarii sectoarelor municipiului București; primarii și viceprimarii municipiilor; consilierii județeni; prefectii și subprefecții; conducătorii autorităților și instituțiilor publice centrale și locale și persoanele cu funcții de control din cadrul acestora, cu excepția conducătorilor autorităților și instituțiilor publice de la nivelul orașelor și comunelor și a persoanelor cu funcții de control din cadrul acestora; avocații; comisarii Gărzii Financiare; personalul vamal; persoanele care dețin funcții de conducere, de la director inclusiv, în cadrul regiilor autonome de interes național, al companiilor și societăților naționale, al băncilor și societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, al instituțiilor publice care au atribuții în procesul de privatizare și al unităților centrale financiar-bancare; persoanele prevăzute la art. 81 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare; lichidatorii judiciari; executorii Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

(12) Direcția Națională Anticorupție este competentă să efectueze urmărirea penală, dacă s-a cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 1.000.000 euro, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 215 alin. 1, 2, 3 și 5, art. 246, 247, 248 și 248¹ din Codul penal, al infracțiunilor prevăzute la art. 175, 177 și 178—181 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, și

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b) și alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Gabriel Narcis Chira în Dosarul nr. 5.490/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

în Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.”;

— Art. 13² din Legea nr. 78/2000: „Art. 13². — Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.”

Autorul excepției consideră că acestea aduc atingere prevederilor art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției din Legea fundamentală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, raportate la aceleași prevederi constituționale și cu motivare identică, s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 876 din 30 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 17 ianuarie 2007, și prin Decizia nr. 618 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 29 august 2007, respingând criticile de neconstituționalitate.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că se solicita cenzurarea unei eventuale interpretări a dispozițiilor ce reglementează activitatea și competența Direcției Naționale Anticorupție, interpretare ce ar determina deturnarea scopului înființării și atribuțiilor specifice acestei direcții, extinderea nelegală a obiectului de activitate și a atribuțiilor sale, substituire nelegale între organele judiciare, discriminarea cetățenilor chemați în justiție.

Curtea reține că și în prezenta cauză criticile autorului nu vizează neconstituționalitatea dispozițiilor legale ce fac obiectul excepției, ci modul de interpretare și aplicare a legii în cauza dedusă judecării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Astfel, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea, apreciind că asemenea critici vizând interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale nu intră în competența sa de soluționare, urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, precum și alte măsuri financiare

Având în vedere:

— volumul mare al plăților restante înregistrate de unitățile administrativ-teritoriale față de operatorii economici care prestează servicii și lucrări de interes public local, precum și datorii pe care aceștia le înregistrează față de bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale;

— prevederile Aranjamentului stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional, referitoare la eliminarea plăților restante,

întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații urgente și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 61 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2010 Ministerul Finanțelor Publice acordă unităților administrativ-teritoriale împrumuturi din veniturile obținute din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, cu o dobândă de 6,25%, cu termen de rambursare de maximum 5 ani, cu o perioadă de grație de un an, în limita sumei de 1.500.000 mii lei, pentru achitarea obligațiilor de plată restante înregistrate de acestea la data de 31 decembrie 2009 față de operatorii economici furnizori de bunuri, servicii și lucrări, inclusiv față de operatorii economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat, neachitate la data solicitării împrumutului. Perioada de acordare a împrumutului se stabilește în convențiile de împrumut încheiate cu unitățile administrativ-teritoriale.

(2) Sumele acordate unităților administrativ-teritoriale cu titlu de împrumut din veniturile obținute din privatizare vor fi utilizate exclusiv pentru:

a) stingerea obligațiilor fiscale restante ale operatorilor economici furnizori de bunuri, servicii sau lucrări ai unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat;

b) stingerea obligațiilor fiscale restante ale operatorilor economici care au de încasat sume restante de la operatorii economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat.

(3) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *obligații fiscale restante* se înțelege totalitatea obligațiilor datorate de către operatorii economici la data de 31 martie 2010 și neachitate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat sau bugetelor fondurilor speciale.

(4) Rambursarea împrumutului se efectuează în tranșe lunare, începând cu prima lună după încheierea perioadei de grație. Dobânda aferentă reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului, se plătește lunar, începând cu luna acordării împrumutului, și se calculează prin aplicarea ratei dobânzii prevăzute la alin. (1) la soldul împrumutului.

(5) Pentru neplata la termen a ratelor scadente și a dobânzilor de plătit la împrumutul acordat se calculează o

dobândă de întârziere de 0,05% pe zi de întârziere până la data stingerii obligației. Dobânda de întârziere reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului.

(6) Unitățile administrativ-teritoriale virează sumele datorate în conturi distincte deschise la Trezoreria operativă centrală, codificate cu codurile de identificare fiscală ale acestora. În termen de 3 zile lucrătoare de la alimentarea acestor conturi se sting obligațiile de plată în următoarea ordine: dobânzile de întârziere, dobânzile și ratele de capital.

(7) În cazul în care unitățile administrativ-teritoriale nu respectă termenele de rambursare prevăzute la alin. (4), Ministerul Finanțelor Publice sistează alimentarea bugetelor locale respective cu cote defalcate din impozitul pe venit și cu sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale.

(8) Până la lichidarea obligațiilor de plată ale unităților administrativ-teritoriale către Ministerul Finanțelor Publice, cotele defalcate din impozitul pe venit și sumele defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale, care au fost sistate potrivit prevederilor alin. (7), vor fi alocate bugetelor locale numai pentru achitarea acestor obligații.

(9) Ordonatorii principali de credite și autoritățile deliberative au obligația ca la elaborarea și aprobarea bugetelor locale să prevadă restituirea sumelor acordate de Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 2. — (1) Unitățile administrativ-teritoriale pot contracta împrumuturile prevăzute la art. 1 numai cu avizul Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, prevăzută la art. 61 alin. (3) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La documentația pentru obținerea avizului Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 9/2007 privind constituirea, componența și funcționarea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, cu modificările și completările ulterioare, se anexează certificatele de atestare fiscală pentru obligații fiscale restante ale operatorilor economici, inclusiv ale operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat, față de bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale, eliberate potrivit prevederilor art. 3. În cazul în care împrumutul solicitat cuprinde și sume aferente obligațiilor fiscale

prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b), vor fi anexate și certificatele de atestare fiscală pentru obligații fiscale restante ale operatorilor economici furnizori de bunuri, servicii sau lucrări ai operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat.

(3) În termen de maximum 15 zile calendaristice de la obținerea avizului Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, unitățile administrativ-teritoriale solicită Ministerului Finanțelor Publice încheierea de convenții de împrumut.

(4) Împrumuturile contractate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență nu intră sub incidența limitelor stabilite pe anul 2010 pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de către unitățile administrativ-teritoriale.

Art. 3. — Direcțiile generale ale finanțelor publice județene/a municipiului București/Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz, eliberează certificatele de atestare fiscală solicitate de unitățile administrativ-teritoriale pentru operatorii economici, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la primirea solicitării. Certificatele de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența pe plătitor a organului fiscal competent, cuprind creanțele fiscale exigibile, existente în sold la data de 31 martie 2010 și neachitate până la data eliberării acestora, și au o valabilitate de 60 de zile de la data eliberării.

Art. 4. — (1) În termen de 5 zile lucrătoare de la semnarea convențiilor, Ministerul Finanțelor Publice va vira suma aprobată într-un cont distinct de disponibil deschis pe numele unității administrativ-teritoriale, la unitatea Trezoreriei Statului unde aceasta este arondată.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la încasarea sumelor în contul de disponibil prevăzut la alin. (1), unitățile administrativ-teritoriale vor vira într-un cont distinct de disponibil al operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat, deschis la Trezoreria Statului, sumele din care vor fi stinse obligațiile fiscale restante ale furnizorilor acestor operatori economici prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b). Sumele astfel virate nu pot fi mai mari decât cele prevăzute în certificatele de atestare fiscală ale furnizorilor de bunuri, servicii și lucrări ai operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat, prezentate ca anexă la documentația pentru obținerea avizului Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale.

(3) În termenul prevăzut la alin. (1), Ministerul Finanțelor Publice va comunica Agenției Naționale de Administrare Fiscală sumele aprobate unităților administrativ-teritoriale, precum și lista operatorilor economici furnizori de bunuri, servicii și lucrări ale căror obligații fiscale restante se sting în limita acestor sume, conform destinațiilor prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a) și b).

Art. 5. — (1) În termen de 25 de zile de la transmiterea comunicărilor prevăzute la art. 4 alin. (3), organele fiscale vor înainta unităților Trezoreriei Statului la care sunt arondate unitățile administrativ teritoriale nota de transfer al sumelor din conturile de disponibilități ale acestora deschise potrivit art. 4 alin. (1) în contul obligațiilor fiscale restante ale operatorilor economici furnizori de bunuri, servicii și lucrări și, respectiv, ale operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat.

(2) În același termen prevăzut la alin. (1), organele fiscale vor înainta unităților Trezoreriei Statului la care sunt arondate operatorii economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat nota de transfer al sumelor din conturile de disponibilități ale acestora deschise potrivit art. 4 alin. (2) în contul obligațiilor fiscale restante ale furnizorilor de bunuri, servicii și lucrări ai operatorilor economici respectivi.

(3) Sumele înscrise în nota de transfer nu pot depăși cuantumul sumelor aprobate prin convențiile de împrumut pentru fiecare operator economic.

(4) Unitățile Trezoreriei Statului vor vira în conturile corespunzătoare de venituri bugetare sumele prevăzute în nota de transfer, în termen de 5 zile de la primirea acesteia.

(5) Sumele rămase neutilizate în conturile de disponibil deschise pe numele unităților administrativ-teritoriale se restituie de unitățile Trezoreriei Statului în contul Ministerului Finanțelor Publice, în cea de-a 30-a zi de la încasarea acestora.

(6) Sumele rămase neutilizate în conturile de disponibil deschise pe numele operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat se restituie în conturile unităților administrativ-teritoriale din care au fost primite, în cea de-a 30-a zi de la încasarea acestora. Sumele astfel încasate se restituie în contul Ministerului Finanțelor Publice de către unitățile administrativ-teritoriale, cel târziu în a doua zi lucrătoare de la încasarea acestora.

Art. 6. — Sumele acordate unităților administrativ-teritoriale potrivit art. 1 au destinație specială în condițiile prevederilor art. 452 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă și se utilizează numai potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 7. — În aplicarea prevederilor art. 1—6, în termen de 15 zile de la publicarea prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor Publice va elabora norme metodologice de aplicare, aprobate prin ordin al ministrului.

Art. 8. — (1) În situația în care unitatea administrativ-teritorială, respectiv subdiviziunea acesteia, după caz, are calitatea atât de debitor pentru obligațiile de plată restante înregistrate de aceasta față de operatorii economici furnizori de bunuri, servicii și lucrări, precum și față de operatorii economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat, la data de 31 decembrie 2009 și neachitate la data solicitării, cât și de creditor pentru creanțele fiscale restante către bugetul local al acesteia la data de 31 decembrie 2009 și neachitate la data solicitării, poate opera stingerea obligațiilor respective potrivit procedurii aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor.

(2) În cazul în care disponibilitățile bugetelor locale sunt insuficiente pentru operarea stingerii obligațiilor prevăzute la alin. (1), unitățile Trezoreriei Statului vor asigura echilibrarea temporară a golului temporar de casă al bugetului local determinat de operațiunea de stingere a obligațiilor, din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului.

(3) Suma acordată pentru echilibrarea bugetelor locale în condițiile alin. (2) nu poate depăși nivelul sumei care face obiectul stingerii obligațiilor și se recuperează integral în aceeași zi lucrătoare în care a fost acordată, după finalizarea operațiunii de stingere a obligațiilor. Recuperarea sumei acordate pentru echilibrarea bugetelor locale se va efectua prin debitarea de

către unitățile Trezoreriei Statului a contului de venituri al bugetului local în care aceasta a fost virată.

Art. 9. — (1) Restituirea sumelor virate eronat în conturi de cheltuieli bugetare deschise la Trezoreria Statului se efectuează de către ordonatorii de credite din conturile de cheltuieli bugetare în care acestea au fost încasate.

(2) Sumele virate eronat în conturi de cheltuieli bugetare în anii anteriori se restituie de la subdiviziunea de cheltuieli bugetare la care sumele respective au fost încasate, în limita creditelor bugetare aprobate pentru anul în care se face restituirea. În cazul în care creditele bugetare aprobate sunt insuficiente pentru efectuarea

restituirilor, ordonatorii de credite sunt autorizați să efectueze pe parcursul întregului an virări de credite bugetare, în condițiile legii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), sumele virate eronat la titlul 85 „Plăți efectuate în anii precedenți și recuperate în anul curent” în anii anteriori celui în care se solicită restituirea pot fi restituite fără deschiderea de credite bugetare și fără a fi aprobate credite bugetare la această subdiviziune de cheltuieli în bugetul ordonatorului de credite.

(4) Operațiunile prevăzute la alin. (1)—(3) se efectuează pe răspunderea ordonatorilor de credite și sunt supuse vizei de control preventiv propriu și delegat, după caz.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 16 iunie 2010.
Nr. 51.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 12/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 12/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 28 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Comunicațiilor și Societății informaționale are sediul principal în municipiul București, Bd. Libertății nr. 14, sectorul 5 și sediul secundar în Str. Italiană nr. 22, sectorul 2. Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale poate desfășura orice activitate din domeniul său de competență și în sediul secundar.”

2. La articolul 4 alineatul (1), punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. implementarea politicilor europene în domeniul serviciilor poștale, al tehnologiei informației, al serviciilor societății informaționale și ale societății bazate pe cunoaștere și al comunicațiilor electronice, cu excepția reglementărilor în domeniul alocării și atribuirii frecvențelor radio, prin elaborarea cadrului normativ aferent fiecărui sector;”

3. La articolul 4 alineatul (1), după punctul 24 se introduce un nou punct, punctul 24¹, cu următorul cuprins:

„24¹. poate încheia tratate, acorduri sau convenții internaționale la nivel departamental;”

4. La articolul 4 alineatul (1), punctele 28, 30, 33, 36 și 40 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„28. inițierea și elaborarea de proiecte de acte normative în domeniul serviciilor poștale, al tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, ale societății bazate pe cunoaștere și al comunicațiilor electronice, cu excepția celor din domeniul alocării și atribuirii frecvențelor radio, și supunerea lor spre aprobare Guvernului;

.....
30. avizarea proiectelor de acte normative care conțin prevederi cu incidență în domeniul serviciilor poștale, tehnologiei informației, al serviciilor societății informaționale și ale societății bazate pe cunoaștere și al comunicațiilor electronice, cu excepția celor din domeniul alocării și atribuirii frecvențelor radio;

.....
33. inițierea și/sau selectarea de standarde în acord cu cerințele naționale și cu standardele internaționale în domeniu, propunerea spre adoptare a standardelor internaționale ca

standarde naționale și adoptarea de reglementări tehnice pe plan național, zonal sau pe plan local, în domeniul echipamentelor de comunicații electronice și al compatibilității electromagnetice, al tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

36. elaborarea reglementărilor necesare în vederea asigurării protecției mediului în domeniul comunicațiilor electronice;

40. promovarea sistemului educațional bazat pe tehnologia informației, în colaborare cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;”.

5. La articolul 4 alineatul (1), după punctul 59 se introduc trei noi puncte, punctele 60—62, cu următorul cuprins:

„60. aplică la nivel național activități de cercetare—dezvoltare—inovare în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor electronice, inclusiv accesarea și derularea de contracte de cercetare din programele-cadru de cercetare ale Uniunii Europene;

61. coordonarea activităților de elaborare a strategiilor și implementare a programelor și proiectelor privind infrastructura națională în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor electronice, cu excepția programelor și proiectelor privind infrastructura națională în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, elaborate și implementate în cadrul instituțiilor din domeniul apărare, ordine publică și securitate națională, precum și a proiectelor *e-justice* și *e-law* și a celorlalte proiecte conexe din domeniul justiției;

62. elaborarea reglementărilor privind funcționarea registrului «domenii».”

6. La articolul 6, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În activitatea de conducere a ministerului, ministrul comunicațiilor și societății informaționale este ajutat de 2 secretari de stat.”

7. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale are un secretar general și un secretar general adjunct, înalți funcționari publici, numiți în condițiile legii.

(2) Secretarul general și secretarul general adjunct asigură stabilitatea funcționării Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile ministerului.”

8. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Secretarul general și secretarul general adjunct îndeplinesc atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Secretarul general și secretarul general adjunct pot îndeplini și alte însărcinări prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale ori încredințate de ministrul comunicațiilor și societății informaționale.”

9. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Structura organizatorică a Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului comunicațiilor și societății informaționale, în condițiile legii, se pot organiza direcții, servicii, birouri, compartimente și colective temporare de lucru, având prioritate înființarea structurilor cu atribuții în implementarea programelor europene în domeniul societății informaționale.”

10. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. — Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale poate închiria, în condițiile legii, bunurile imobile proprietate a statului, pe care le are în administrare. Sumele obținute din chirii constituie venituri la bugetul de stat.”

11. Anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale” se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale va asigura realizarea măsurilor rezultate din reorganizare, cu respectarea procedurilor legale prevăzute de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,

Gabriel Sandu

Viceprim-ministru,

Markó Béla

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

Andras Zsolt Szakal

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mihai Constantin Șeitan

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

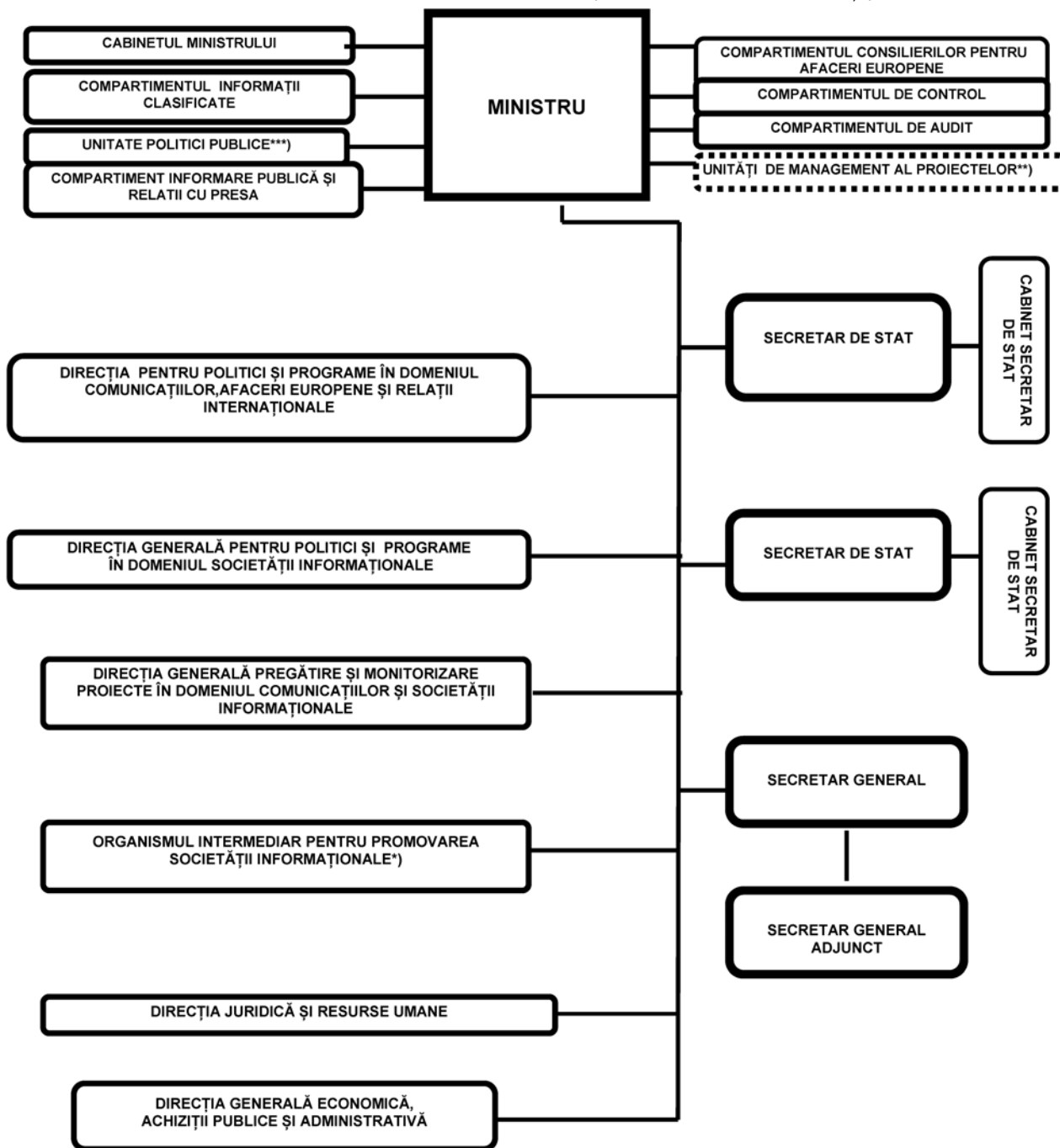
Daniel Petru Funeriu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale

Nr. maxim de posturi: 190, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului

*) Se organizează și funcționează la nivelul de direcție generală
 **) Se înființează ca unitate fără personalitate juridică, distinctă de structura organizatorică a ministerului
 ***) Se organizează și funcționează la nivelul de compartiment.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor nr. 155/2008 privind aprobarea Schemei de ajutor de *minimis* pentru sprijinirea microîntreprinderilor pentru domeniul major de intervenție „Sprijinirea dezvoltării microîntreprinderilor” în cadrul axei prioritare „Sprijinirea dezvoltării mediului de afaceri regional și local” din cadrul Programului operațional regional 2007—2013

Având în vedere prevederile art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, în temeiul art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor nr. 155/2008 privind aprobarea Schemei de ajutor de *minimis* pentru sprijinirea microîntreprinderilor pentru domeniul major de intervenție „Sprijinirea dezvoltării microîntreprinderilor” în cadrul axei prioritare „Sprijinirea dezvoltării mediului de afaceri regional și local” din cadrul Programului operațional regional 2007—2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 6 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 7 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:**

„c) să fi desfășurat activitate economică pe o perioadă de cel puțin un an fiscal și să fi obținut profit sau profit din exploatare din activitatea desfășurată în ultimul an înainte de data depunerii cererii de finanțare;”.

2. **Articolul 17 va avea următorul cuprins:**

„Art. 17. — Cheltuielile eligibile aferente proiectelor de investiție sunt rambursate în proporție de 100% din fonduri publice, numai pentru contractele de finanțare încheiate după intrarea în vigoare a ordinului.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 15 zile lucrătoare de la data publicării.

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Gheorghe Nastasia,
secretar general

București, 15 iunie 2010.
Nr. 1.726.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind radierea din Registrul general și, implicit, interzicerea desfășurării activității de creditare a instituției financiare nebancale Societatea Comercială NATIONAL LEASING IFN — S.A.

Având în vedere cele consemnate în Nota referitoare la Hotărârea Comitetului de Supraveghere al Băncii Naționale a României nr. IV/5/5253/07.04.2010 și în Nota nr. IV/1/5253/13.04.2010 privind radierea din Registrul general ținut la Banca Națională a României a instituției financiare nebancale Societatea Comercială NATIONAL LEASING IFN — S.A., întocmită în baza constatărilor din Raportul de supraveghere înregistrat la Banca Națională a României sub nr. 2546/12.02.2010, în Nota de constatare încheiată în data de 29.03.2010 de personalul Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere, împuternicit în acest sens, precum și scrisoarea conducătorului Societății Comerciale NATIONAL LEASING IFN — S.A., înregistrată la Banca Națională a României sub nr. 4265/17.02.2010, ca urmare a verificării respectării de către această instituție financiară nebancale a prevederilor Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale și a reglementărilor Băncii Naționale a României emise în aplicarea prevederilor acesteia,

luând act de deficiențele constatate cu ocazia acțiunilor de monitorizare anterioare, de nerespectarea prevederilor legale privind conducerea instituției financiare nebancale și de situația Societății Comerciale NATIONAL LEASING IFN — S.A., care nu mai îndeplinește integral condițiile prevăzute de secțiunea 1 — „Cerințe generale” a cap. II „Cerințe și registre” din Legea nr. 93/2009, precum și de nerespectarea de către această instituție a măsurilor stabilite prin Ordinul prim-viceguvernatorului Băncii

Naționale a României privind sancționarea cu amendă a Societății Comerciale NATIONAL LEASING IFN — S.A. din data de 12.01.2010,

fapte ce intră sub incidența prevederilor art. 59 alin. (1) lit. a), c) și d) din Legea nr. 93/2009, în conformitate cu prevederile art. 58 și art. 59 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 93/2009, în temeiul prevederilor art. 59 alin. (6) din Legea nr. 93/2009 și ale Hotărârii Parlamentului României nr. 35/2009 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, întrunit în ședința din data de 15 aprilie 2010, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Radierea din Registrul general și, implicit, interzicerea desfășurării activității de creditare a Societății Comerciale NATIONAL LEASING IFN — S.A., cu sediul în municipiul București, șos. Dimitrievidi Pavel Kiseleff nr. 29, sectorul 1, înmatriculată la oficiul registrului comerțului sub nr. J40/8256/2009, având codul unic de înregistrare nr. 14558520, înscrisă în Registrul general ținut la Banca Națională a României la secțiunea k) „Activități multiple de creditare” sub nr. RG-PJR-41-110153/17.09.2009, pentru:

— netransmiterea către Banca Națională a României a raportărilor pentru data de 31 decembrie 2009;

— neîndeplinirea de către aceasta a tuturor condițiilor prevăzute de secțiunea 1 „Cerințe generale” a cap. II „Cerințe și

registre” din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale;

— nerespectarea măsurilor stabilite prin Ordinul prim-viceguvernatorului Băncii Naționale a României privind sancționarea cu amendă a Societății Comerciale NATIONAL LEASING IFN — S.A. din data de 12.01.2010.

Art. 2. — Societatea Comercială NATIONAL LEASING IFN — S.A. are drept de contestație la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României în termen de 15 zile de la data comunicării prezentei hotărâri, în conformitate cu prevederile art. 60 din Legea nr. 93/2009.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 10 iunie 2010.

Nr. 26.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 443990